

Naročnina: doma na skupni naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVI SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: 1. stran 800 Din., pol stran 400 Din., 50 par. tak niže. 1. stran 800 Din., pol stran 400 Din., 50 par. tak niže. 1. stran 800 Din., pol stran 400 Din., 50 par. tak niže. Popust po ugovori.

Pridite, molimo Gospoda!

Junija 28-ga ob pol šesti zajtra, vgojčno idemo z domi po progi Hodoš — Sobota — Ormož v Ljubljano. V istom časi idejo romarje tudi z Lendave i v Ormoži vkup pridemo. Ide-mo, da javno molimo z desetjeteri Jezusa v Oltarskom Svestvi, se njemi poklonimo, posvetimo, zahvalimo, ga prosimo odpuščenja i blagoslova za sebe i vse vas domače. Molite pa tudi vi, ki doma ostanete te tri dni kemveč. Zavolo Jezusa, ki ga javno odiči tri dni cela Jugoslavija, se ogiblite vsega nepotrebno razvedrila, idite v cerkev i z cerkvi domo, pa se združite v gorečoj i globokoj molitvi z nami, ki bomo romali, da naša skupna molitev prinese državi i sveti mir duše, oplemenitev srca pa blagoslov na naše vremenitne reči, posebno, da nas reši te najhujše gospodarske stiske. Ne pozabimo najpre, da je Bog neskončno pravičen i greh po svojoj svetosti mora kaštigati. Zato pa molimo vsi kem bole goreče, da nas povrne k sebi, odpusti grehe i kaštige, ka se nam začne po kongresi lepše življenje v duši i tudi srečnejše vremenitno.

Pridite, molimo Gospoda!

Cena železniške vožnje.

Vožnja po železnici je polovična. Posebni vlaki ne so dovoljeni. Vsaki mora kupiti na železnici legitimacijo i karto. Legitimacija košta 5 Din. Cene železniških kart do Ljubljane i nazaj so sledeče:

od Šalovec	Din 75
od Petrovec, Stanjovec, G. Lendava-Mačkovec	72
od Moščanec-Vaneče, Puconec	69
od Sobote - Beltinec	66
od Dokležovja - Veržeja	63
od Ljutomera	60
od D. Lendave	69

Železniške karte ne smete dati z rok, te jo nūcali, gda te šli nazaj z Ljubljane. Legitimacijo, štero dobite na železnici, morate dati v Ljubljani žigosati (pečat gor) dvakrat, na kongresi, ka ste tam bili, na postaji, ar bo ovak zahtevala od vas železniška uprava, ka plačate celo voznino.

Ka što ne ve, naj pita g. duhovnike, ki z romari potūjejo.

Prosi se, da bi se železniška legitimacija šenkala i posebni vlaki dovolili. Če to bo, de potūvanje ešče falejše.

Pravilnik od zvršavanja verskih dužnosti vučencov narodnih šol.

Prosvetni minister Čirič je podpisao pravilnik od zvršavanja verskih dužnosti vučencov narodnih (lūdskih) šol.

V začetki prve vōre bo eden od vučencov molo na glas eto molitev: „Prosimo Te, vsemogočni Bog, da naše delo napojiš s svojoj milostjov in da je sprevaš s svojoj pomočjov, da vsaka naša molitev in vsako naše delo se s Tebov začne in s Tebov začeto konča, Stvarniki v slavo, staršem v radost, domovini v korist“. Po končanom pouki bo ravnotak eden od vučencov molo: „Hvala Ti za vse dobrote Tvoje, vsemogočni Bog, ki živiš in kraluješ na vekov veke. Amen“.

Svetki. Na vseh narodnih šolaj se bodeta svetila 1. december (den Zedinjenja), 6. september (rojstni den krala Petra II.). Dale splošni šolski svetki, to so: vse nedele, svetek sv. Cirila i Metoda 24. maja i Vidov den. Poleg teh se bo svetio 30. april v spomin Zrinskoga i Frankopana. Če se v teh dnevaj vrši v cerkvi kakša spominska služba boža, se morajo te vdeležiti tudi vsi vučenci. Den sv. Save se praznuje versko i prosvetno. Verske svečanosti se morajo vdeležiti vsi vučenci pravoslavne vere, drugi se k tomi

ne smejo siliti. Prosvetne svečanosti pa se morajo vdeležiti vsi brez izjeme. Vučenci so dužni sodelovati pri posebnih verskih slavnostih, kak pravimo pri sprejemi verskoga poglavara, blagosloviti cerkve i. t. d.

Vučenci katoličanske vere bodo svetili ešče ete svetke: 8. september, 1. november, 8. december, den pred božičom, Božič, Štefanovo, Novo leto, sv. Tri krale, Svečnico, Jožefovo, Marijino oznanenje, Vūzem, Markov den — 25. aprila (vučenci morajo te den biti pri sv. meši i se vdeležiti prošecije), prošenj dneve, ponedlek, tork, sredo pred Vnebohodom (vučenci morajo biti pri sv. meši i prošeciji), Kristušov vnebohod, Risale, risaoski ponedlek, Telovo (vučenci se morajo vdeležiti prošecije) i sv. Alojzij — 21. junij.

Vučenci morajo trikrat na leto sprejeti sv. spoved i prečiščavanje i to k božiči, k vūzmi i ob zaključki šolskoga leta. Te pravilnik predpisuje tudi, da je nedela den počitka za vse vučence i se jih zavolo toga ne sme zaposlūvati brez velike potrebe za šolo (priprava za koncerte i drugi sestanki).

Lūdskošolska mladina mora hoditi po nedelaj i svetkaj k sv. meši. Na šolaj, štere obiskuje k 60% ali več vučencov kakše veroizpovedi, velajo njūvi svetki kak splošni svetki za celo šolo. Drugim se priznajo njihovi svetki.

Bi se takši tudi najšli?

Siromakom, ki so delavni, skromni, trezni, se večkrat pripeti kakša nesreča. Beteg je pohodi, kūga njim zreči stanje živadi i živine ali pa druge nevole je obišejo. Kodivati je sram, ar so delavni. Penez nemajo. Iz kas na posodo ne dobijo, ali pa na vekše interese, tak, ka komaj ali nikak ne shajajo. Bi se tem poštenim siromkom ne dalo pomagati?

Lūbenen če je še na sveti, te se njim lejko pomaga. Kakda? Naj bi se najšlo večše število „bližnjih“, ki bi vložili, pravimo, 50 Din, ali več v kaso v te namen, ka se te penz posodi poštenim siromakom brezobrestno. Naj bi siromak plačūvao največ samo 2-3% za kritje upravnih stroškov letno (knige, pera, črnilo, poštnina, dača itd.) interese pa nikšega. Svojih 50 Din, ali 100 Din ali več bi pa vlagateo pūsto notri do svoje smrti v zadrugi i te bi je herbao tisti, komi bi je določo. Na te način bi krūh, obleko i druge vsakdanešnje potrebščine lejko krili siromakom i bi vršili jako veliko socialno delo. Ki čūti v sebi to lūbenen do bližnjega, naj pride dnes ob 11 v Naš Dom v Črensovce, gde bo guč od te pomoči na občnom zbori agr. i gosp. zadruge.

Krščanske cerkvi Zvezi narodov.

Predstavniki vseh krščanskih cerkev so vložili priziv na Zvezo narodov proti preganjanju krščanskih ver v sovjetskoj Rusiji.

„Številni dokazi iz najnovejše dobe svedoči, ka izvaja sovjetska vlada sistematično preganjanje vsakoga verstva v sovjetskoj republiki. Sovjetski list „Brezbožnik“ je to tudi priznao, gda je lani v oktobri napisao, „ka je preganjanje vere načrten program sovjetske vlade“. Sovjeti morajo vere ztrebiti i nesmejo prle obnehati v svojoj brezpogodbenoj borbi, dokač ne zmagajo“. List piše tudi, ka je sovjetska država prva v zgodovini, štera je napovedala brezsmileno bojno vsakšoj veri“.

Podpisniki spomenice izjavljajo dale: „Gda je bilo lani postavljeno pitanje, če naj Rusija stopi v zbor Zveze narodov, so se zdignoli poskušati, ka bi države članice Zveze narodov

sovjetom stavile kak predpogoj za vstop v Zvezo narodov takojšnje odpravitve protiverske gonje v Rusiji i vrnitev sloboščine božoj reči. Vsi ti poskušati so bili zabadav. Dnes je je sovjetska Rusija kotriga Zveze narodov, v šteroj je ešče edna država kotriga, gde krščanstvo tudi krvavo preganjajo. — Meksika. Krščanske cerkve nemrejo gledati, ka kotrige Zveze narodov ruinno na svojih zemljaj preganjajo krščanstvo i vere sploh, ne ka bi proti takšemi deli protestirale. Zveza narodov, če šče biti to, ka bi bila rada i bi morala biti, mora dosegnoti bar to, ka se bodo v mednarodnom življenji poštvale temelne i najbolje svete pravice vsakšega posameznika. Dosegnite toti bar to, ka de krščanstvo melo mir v državi, štera je bila sprejeta v zbor kulturnih držav.“

Amerikanci za sloboščino kat. vere v Meksiki.

Nadškof i kardinal v Filedelfiji, Dougherty, je pred velikanskim brojom naroda obsodo preganjanje katoličanske cerkve v Meksiki. Po spravišči je sledeče pismo poslano preganjanim meksiškim katoličancem:

„Divjaštvo, štero vlada pri vas, se je razširilo zavolo naše neodločnosti i ne preneha zavolo naše nažalost pasivne pomoči. Če bi se mi pobrigali za vašo sloboščino, kak se brigamo za svojo, ne bi prišli vi v to žalostno stanje, v šterom se nahajate. Z tem mišljenjom v pameti i z grozov v srci zavolo nevarnosti, štera preti Ameriki, če bi se to divjaštvo i to brezverstvo spravilo prek naših granic, mi katoličanci Filadelfije, pod dobrim i vernim vodstvom našega kardinala nadbiskupa, smo se odločili, da vam pošlemo to pismo, da s tem izrazimo svoje globoko poštvanje do vas kak svojih bratov, kotrig skrivnostnoga teja Kristušovoga. Puni vūpanja pričakujemo vašo gotovo zmagano nad močmi teme. Pobrigati se pa ščemo nad vse, da razglasimo preganjanje v Meksiki tak, da se nišče ne de mogo izgovarjati, da ne pozna istine: trpljenje i slavo vaše vere“.

Govor ministra vere, dr. Kojiča.

Naš minister za vero i pravosodje je govorio proti resoluciji, štero je poslala dr. Mačkova protina v Beograd i svoj govor z etimi rečmi dokončao:

„Z popunim zadovoljstvom sam, gospodje, v začetki volilne borbe čūo, da katoličanska cerkev nešče, da bi njena duhovščina šla vu volilno borbo. Mi smo mislili, da katoličanska cerkev pravilno razlaga svojo nalogo i stališče kralvske vlade do nje i da nešče v krivo obračati verskoga vpliva, da šče svojo duhovščino izločiti i občuvati v teških volilnih trenutkaj. Mi vsi smo pravilno mislili, da smemo biti zahvalni katoličanskoj cerkvi za takši sklep. Nego gospodje, začūdili smo se, gda smo med volilnov borbo vidili, da takšega sklepa v cerkvi, štere moč je v disciplini, deli i boganji ne samo njenih vernikov, nego v prvij vrsti, njene duhovščine, — da takšega sklepa cerkve ta duhovščina ne poslušā. I minister za pravosodje se pita, gde so kaštige proti takšoj duhovščini. (Viherno odobravanje i ploskanje.)

Ne bom, gospodje, na vse duhovnike to pravo. Meli smo izredne duhovnike, hvala Bogi, većina zmed njih zna občuvati dostojanstvo duhovništva i cerkve, k šteroj pripadajo. Nego, gospodje, če vpoštevamo, da je te sklep obstojao, kakšega smo prle povedali, i če znamo, kak sam pravo, da stvorita moč katoličanske cerkve

disciplina i red, se moremo pitati, ali najvišiji predstavnik katoličanske cerkve resan ne meo vekše skrbi, duhovne skrbi i brige za cerkev i skrbi, ka se bo zgodilo z nepokornov duhovščinov, štera ne štela poslušati cerkvene zapovedi, ne pa, da se je brigao za nastopanje orožništva, šteroga pa, kak sam se osvedočo, niti ne prevučio, če je točen.

To, ka sem povedao na kat. cerkev gledoč, vala tudi za pravoslavno cerkev i za islamsko versko skupnost. Nekaj primerov je, da duhovniki ne so bili na dostojnoj verskoj višini, jaz kak minister za vere, pravim, da kralvska vlada to ne bo trpela. (Viherno ploskanje i dugotrpeče odobravanje).

Na te oster guč ministra pripominimo, da ne zadene duhovnike Slov. krajine. On predvsem odgovarja na pritožbo višje cerkvene oblasti iz savske banovine, v šteroj ta omenja nekše nerede.

Naročnikom.

Te mesec preteče polovica leta. Polleta smo davali naše liste pošteno, redno, z velikimi trūdmi vsem do rok. Vodila nas je goreča lūbenen do vas, da vam lomimo krūh pravice i točimo vino tolažbe. V tiskarni smo se jako zadužili, ar ne ste redno plačūvali naročnine. Delavci ne so mogli priti do svojega zaslūžka, ki ga krvavo potrebūjejo. Zato vas opominamo resno, v imeni pravičnosti i pošternosti, plačajte do konca junija bar polovico naročnine vsi, doma i v tūjini, ki pa more, celo, da krijemo neodložlivi dug v tiskarni i plačamo delavce v njej. — Uredništvo i uprava Novin.

Razgled po katoličanskem sveti.

Napadi na katoličance v Nemčiji. V Müncheni, v glavnom mestu katoličanske Bavarske, so nabirali z oblastvenim dovoljenjom katoličanci milodare za potrebščine stolne cerkve v Müncheni. Narodni socialisti pa so nabirale napadnoli i je ranili med divjim kričanjem: Doli katoličanski izdajniki! Kardinal Faulhaber je dao proti toj podivjanosti iz predganc prečeti javno obsodbo.

Brodelnost ameriškkih katoličancov. V Severnoj Ameriki zdržavajo katoličanci s svojimi milodari poleg cerkvenih potreb 659 bolnišnic z 85.238 postelami. V celoj Ameriki je 984 bolnic z 115.840 postelami i štiri petine vseh zdržavajo katoličanci, ki so v velikoj menjšini v protestanskoj državi.

Prepovedan kat. list. Tūrska vlada je prepovedala izdavanje kat. lista „Vita catholica“, (katoličansko življenje), šteri je izhajao v francuskom i talijanskem jeziki. Prepovedala ga je zato, ar širi vero, ka je v Tūrciji prepovedano. Lepa verska sloboščina!

Zahvala sv. Oče. Profesor iz Družbe Jezusove, Dr. Sanc Franc v Sarajevi, je napisao knigo pod naslovom: „Stvoriteo sveta“ i jo poklono sv. Oči. Sv. Oča so potom svojega tajnika čestitali pisatelji za krasno knigo i njemi poslali svoj apoštolski blagoslov.

Angleški pišpecje za preganjane katoličance v Meksiki. Ruiz Leopoldi, apoštolskomi delegati v Meksiki, so angleški pišpecje poslali tolažilno pismo, v šterom obsodijo kruto preganjanje kat. vere od strani meksičanske vlade, štero prisodabljajo Neroni, divjemi rimskomi poganskomi preganjalci krščenikov, katoličancem v Meksiki pa želejo stanovitnost v mučeništvi.

NEDELA.

Po risalaj druga.

Idi taki na ceste i vulice po mesti: i prisili notri stopiti siromake i pohablene i slepe i plantave, da se moja hiša napuni, aleluja.

V. Hrano jih je z najbolšov pšenicev, aleluja.

O. I nasičavao jih je z medom iz pečine, aleluja.

M o l i m o. Daj nam, Gospod, da vsikdar v sebi očuvamo straj i lübezen do Tvojega svetoga imena: ar nikdar ne henjaš voditi teh, ki jih vtrdiš v stanovitnosti svoje lübezni. Po Gospodi našem...

O. Amen.

Evangelium Sv. Lukača v XIV. tali.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Farizeušom priliko eto: Neki človek je pripravo veliko večerjo, i pozvao je vnoge. I poslao je slugo svojega vu vöri večerje, da bi povedao pozvanim, naj bi šli; ar so že vsa gotova. I začeli so se vsi do ednoga zgovarjati. Prvi je pravo njemi: Marov sam küpo, i potrebno mi je vö iti, i poglednoti ga, prosim te, zgovori me. I drugi je vö: pet jarmov jünceva sam küpo, idem nje vardejvat: prosim te, zgovori me. I drugi je pravo: Oženo sam se; i zato nemorem iti. I nazaj pridoci sluga nazvesto je eta Gospodi svojemi. Teda se razsrdiši hišni Gospodar vö je slugi svojemi; vö idi hitro na vulice, i na varaške poti, i nevolne, i slabe, slepe, i plantave, esi notri pripelaj. I veli sluga: Gospodne, včinjeno je, kak si zapovedao, i ešče je mesto. I veli Gospod slugi: vö idi na poti, i med plote i prisili je notri iti: naj se napuni hiža moja. Velim pa vam, ka nišče onih lüdih, ki so bili pozvani, ne košta večerje moje.

Berilo iz pisma svetoga apoštola Janoša (1. Jan. 3). Prelübi! Ne čüдите se, če vas svet sovraži. Mi znamo, da smo prišli iz mrtvi v življenje, ar brate lübiamo: što ne lübi, ostane v smrti. Vsakši, što brata sovraži, je morilec, i znate, da nieden morilec nema v sebi večnoga življenja. Na tom smo lübezen spoznali, da je on dao svoje življenje za nas: tüdi mi smo dužni za brate dati življenje. Što ma imanje sveta i vidi brata v pomenkanji, pa svoje srce pred njim zapre, kak more biti lübezen boža v njem? Dečica moja, ne lübite z rečjov, tüdi ne z jezikom, nego v djanji i istini.

Berilo sv. apoštola Janoša je edini recept, s šterim je mogoče ozdraviti denešnja betežno človeško družbo: djanska lübezen. „Tüdi mi smo dužni, za brate dati življenje“. Kak strašen odgovor je to za denešnji čas. Da ne govorimo od bogatašov, ki zaistino majo jezere i milijone — pri nas takših nega dosta — pa ne dajo niti par dinarov za lačne i nage brate, ne ka bi svoje življenje dali za nje. Mi smo pa povečini vsi vednaki, pomoči vsi potrebni. Eden ovomi si k vekšemi z rokami lahko pomagamo. — Pač pa gornje berilo sv. apoštola Janoša je recept za edno drugo strašno rano našega siromaškoga lüstva, predvsem mladine. Ta strašna rana je pokvarjenost, ki se je med mladino razširila kak küga. Ta pokvarjenost, ta küga mori mlade, nedužne düše, zato je naša največša neprijateljica, morilka naše mladine. Zgornje apoštolske reči tüdi etak lahko obrnemo: „Vsakši što brata vmori, je sovražnik“. Vsakši, što vmori düšo, s tem da jo zapela v greh, je njeni sovražnik, pa čeravno jo vmori z orožjom „lübezni“. To je ne lübezen, je lažniva lübezen, ki mlado düšo preslepi, da se po tom da zapelati. Vsakši, što te zapelavle v greh, je tvoj največši neprijateo, je tvoj morilec, pa četüdi se z njegovih vüst cedi sama „lübezen“.

Te tjedan bom molo, trpo i delao vse: naj ljubljanski eucharistični kongres obilen sad obrodi.

Prošnja do g. predsednikov občin.

Zdaj, kda je na sveti tak velka stiska za peneze, se na vsakšo proščenje i skoro vsakšo nedelo vršijo plesne veselice, ali v tistoj, ali pa v sosidnoj občini. Zato bi prosili mi verniki od zdajšnjih g. predsednikov občin i drugih predpostavljenih gospodov, da naj se v toj strašnoj stiski, gda nega skoro za vsakdnešnji krüh ali pa za druge potrebne reči penez, plesne veselice sploh ne dovoljujejo, nikak pa ne na dneve proščenj vu fari i sosednih občinaj. Strast popivanja i poplesava-

nja nam vniči mladino düševno, jo oropa poštenosti, jo navči krasti, stare grešnike, ki so že kazali pobolšanje, pa süne nazaj v močvaro, štera vzeme državi dačo, deci krüh i šolske po-

trebščine z zobi, ženi hrani pesnice, duge pa povekšava. Ki lübi svoj narod, naj posluhne našo prošnjo. Vüpamo se, da nas posluhnejo g. občinski predstojniki. — Verniki.

Politični pregled.

Beligrad. Naša narodna skupščina je bila pozvana na seje, da razpravla od sklepa odborovoga za verifikacijo mandatov i zglosa valanost izvolitve poslancov. Pred razpravov obvestila, štero je dao verifikacijski odbor, je meo dugi govor minister notrašnjih poslov, Velja Popovič. V svojem govori je razkladao namen vlade, šteri ešče zdaj obstoji, da bi se vse stranke združile i delale z vladov. Obžaluje zato, zakaj ne pride protina (opozicija) v parlament i tüdi vu vladu. Med svojim govorom je narisao vse tiste kortešacije, štere se je pri volitvaj 5. maja poslužila dr. Mačkova lista, ka so na toj listi bili celo takši kandidacije, ki so delali proti obstoji države i podpirali pobegnjence, da se je celo agitiralo za morilce pokojnoga krala i proti pokojnomi krali. Vlada je pa vendar spregledala sto nepravilnosti i nerednosti pri protini samo za to, naj njej ide na roko i jo pripravi, da bo delala z vladov skupno za blaženost države. Po govori je skupščina sprejela poročilo odborovo i s tem so poslanci potrjeni tak vladni, kak oni iz protine.

Naši novi poslaniki. Za izrednoga poslanika i pooblaščenoga ministra kraljevskoga poslaništva v Madridi na Španjolskom je imenüvani Pelivanovič Stanoje, v Moskvi na Rusoskom pa dr. Bodi Aleksander. Oba sta blüzi 50 let stariva beogradčana.

Mir po triletnoj bojni. V Jüžnoj Ameriki sta se tri leta borili državi Bolivija i Paraguaj za pokrajino Gran Chac, v šteroj je dosta petrolejski vretin. Zmagala ne po pravici niena država, nego komarje, štere so med vojskov povzročili vnoge bete-gov. Obe državi sta se pomirili na posredüvanje sosedne Argentinije, v šteroj je lani oktobra Kristuš Krao meo tak veliko slovesnost na mednarodnom eucharističnom kongresi. Pač te mir je sad kongresa, Kristuš je Krao mirü.

Kitajci prosijo pomoči. Proti prediranji Japoncov na Kitajskom so Kitajci zaprosili pomoč Anglije i Amerike. Ka zobstom, pravi vsaki. Obe državi mata doma zadosta skrbi. Pa se ne vüpata smesti v močnoga Japonca, ar bi znale grdo gorplačati. Japonci ščejo zvezo napraviti z Kitajci proti Rusom i vsem Evropejcom, da bi v Ažiji vladali samo narodi Ažije. Mi tak mislimo, ka se njim to prle ali sledkar posreči, ar krivice, štere so Evropejci delali v Ažiji, se ednok

A. Ž.

Težavna pot.

Lebarov Vanek je proso, naj ga püstijo v škole, pa vse je bilo zobstom, ne so pomagale ne prošnje ne skuze. Dobo je vsikdar vednaki odgovor: „Nemremo, ka šče tak komaj živemo.“

Ka resan ne pridem prek te težave? Mi je resan ne mogoče priti do bolšega krüha? se je spitavao i bio žalosten. Večkrat se je sredi dela zagledno v daljavo. V takšom hipi je senjao od svojega cila, šteroga je šteo dosegnoti, od škol. Ali doseže ka žele? Žmetno. Da bi samo premagao to oviro, či bi nugučao očo, te bi že šlo. „Zakaj smo tak siromaški!“ je zdiha-vao i bio ves potrti.

Mislo je, ka od drugih strani nega ovir. Pa zmoto se je. Kak či bi nekša nevidna sila štela preprediti visiko leteči njegov načrt. Začnole so ga srbeti oči, nato so njemi tekle skuze i gda je na pol slepi prišeo k doktoru, njemi je te pravo: „Trahom!“ Skoro znoro je, gda je to zvedo. Nato je jokao, jokao. Zdaj je znao, ka nesmi več misliti na škole. Od žalosti i čemerov je škripao z zobmi: „Zakaj sam ravno jaz tak nesrečen? Zakaj so drugi zdravi?“

Materi se je trgalo srce, gda ga je vidila takšega. Tüdi ona je jokala nad nesrečov svojega sina. „Mi smo

moro kaštigati i ta kaštiga se že kaže v tistom velikom nemiri, šteri vlada v Evropi i šteri gda ne dovoli združitve evropskih narodov za mir, da meč v roke Japonci, ka po njem kaštiga Bog nesložno Evropo.

Japonci zavzemajo Kitajsko. Japonska vojska je brez prelevanja krvi zasela pokrajino Cili s starodavnim, imenitim glavnim mestom Kitajske, Pekingom i z ednim postala gospodarica pristanišča Tijencin. To dela Japonska v imeni Mongolov, šterih vladar v Mandžuku-ji, ki so ga pa postavili sami Japonci, šče svojih očakov prestol v Kitajskoj znova zasesti. Ka vse to dela Japonska za sebe, je jasno vsakomi. I gda se te krivice godijo proti mirolübnim Kitajcom, se ne gene niena vlada kre njih, Zvezza narodov tüdi ne. To je jasno sve-dočanstvo, ka naj se nišče ne opira na druge, če si sam ne more pomagati. Mir je zato največ vreden.

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Šteri gospodje dühovniki bodo romali iz Slov. Krajine na eucharistični kongres v Ljubljano? Prijavili so se sledeči preč. gospodje: Jerič Ivan, dekan, Rataj Anton, kaplan pri Gradi, Halas Daniel, kaplan v D. Lendavi, Bejek Janoš, kaplan v Črensovcih i urednik Novin, Klekl Jožef, vp. plebanoš.

Ka je dvorišče. Čisti prostor pred hišov, ali okoli hiše, gde nega gnojja, če je vert količkaj snajžen. Tü navadno rože cvetejo i drevje košnato dela prijetno cenco.

Sr. Bistrica. Na risaoski pondelek nas je obiskao naš prilübleni bivši šolski upraviteo, g. Železnik s svojov hčerkov. Gospodična Anica si je pri toj priliki ogledala grede, štere je tak skrbno gojila i vtrgnola v njih za šolsko deco en šopek jagod, štere je ona sadila in štere je g. upraviteo v jesen, gda je odhajao, dao dečici. Tak čüjemo, ka je zavolo toga djanja smilenosti revolucija vdarila vö negde na sveti med lübiteli jagod. Ne smo pa ešče zvedili, jeli se je to v Rusiji, ali šteroj drugoj državi zgodilo, radio je samo teliko prineseo, ka se revolucija raširja zavolo jagod med kulturosejači.

G. Bistrica. Gda nam je Müra tak dosta kvara delala po njivaj, hišaj i štalaj, smo mogli ešče nočne strahe

ne vredni, ka bi bili srečni. Robi žalosti, sirmaštva smo i ostanemo,“ je mislila i prosila Boga, naj odpüsti sini, ki šče napraviti tak velki greh — ognoti se sirmaštva i se uvrstiti med lüdi sreče. Vej je bio to vendar edini njegov greh i te je bio tem vekši.

Pa Vanek je li ne zgübo kuraje. Stiskavao je pesnice i: „Moram!“ ta reč njemi je prišla iz vüst po stokrat na den.

Bilo je na vüzemski pondelek. Šo je od večernice. Mati ga je že od daleč zvala i njemi kimala z rokov, naj se pašči.

„Gvišno bom pa jaz na pašo gnao“, si je mislo i se popaščo.

„Bi šo v Zagreb v špitao?“ ga je kak strela zadelo materino pitanje. Zdoma naj ide, v tüjino? Stroso se je, pa šče tisti hip se je zmislilo na svoje žele. Mirno, kak či bi ga mati poslala k sosidovim, je odgovoro: „Idem“.

„Vej ne boš šo sám“, njemi je pravila mati, „Balažova Treza de šla s tebov.“

„Bom pa šo ž njov“, je odvrno i vzeo pod klopjov punčule. Mati njemi je vrezala falat krüha, njemi dala peneze i ga prekrizala. Drugih domačih je nej bilo doma, ka bi vzeo slovo. Odišeo je s punčuli v rokaj i s falatom krüha v žepi, daleč v tüjino. Šo je, kak ide vsakši v strahi, žalosten. Najraj bi ostao doma, pa je nej

pretrpeti. Na naraščenoj vodi se je najpre neko noč pojavila čüdna, strahovita prikazen: ladja puna z düšami, a brez kreta. Pa ta električno razsvetljena, z düšami napunjena ladja je srečno prišla do trna nekšega srednjbistričanca i debeli trn je naednok nekaj vsekafo doli i ga v ladjo naložilo. Prestrašeni lüdje so med temi düšami prej vidili tüdi bistričkoga učitelja i nekaj drugih Bistričancov, če so je od straha prav mogli spoznati.

Občinskim uradom naznanjam, da se dobijo v mojoj trgovini tiskovine „Razmeštajni pregled“ od nastavljanje vojske i mornarice, štere do vse občine potrebüvale. Po želi občin pošlem tüdi po pošti. — Balkány Ernest, trgovina z papiirom, D. Lendava.

Vzorna gnojišča. Za vreditev vzornih gnojišč dobavla banska uprava cement po znižanoj ceni. Oblübeno je, da se bo prišestno leto vpoštevvalo vekše število prošenj iz našiva sreza, kak dozda. Sküpne prošnje s predpisanov kaucijov trbe vložiti pri sreskom načelstvu do konca julija.

Na podporo naših listov je neimenüvani poslao Din 50.— Bog plačaj!

Salezijanske strokovne šole odpravljene. Salezijanski zavod iz Rakovnika nam javla, da v smisli odloka trgovinskoga ministra iz Beograda prišestno leto se ne odprejo več strokovne šole. To naj vzeemo na znanje tisti dečki, ki so se pri nas javili, ka bi te šole radi obiskavali.

Vogrška predga na eucharističnom kongresi. Vodstvo kongresa nas obvešča, da bodo v kapeli Josefinom, Vidovdanska cesta, vogrške predge za Vogre. Povejte to tisti, ki znate vogrski, Vogrom.

Nemške predge na eucharističnom kongresi bodejo v cerkvi pri križankah. Naznanite to Nemcom.

Sobota. Vmro je i z velkov vdeležbov je zakopan Nemeč Janoš, trgovec, podpredsednik trgovskoga gremija. Pokojni je z Petanjec z leženja.

Trnje. Dva našiva dečka so zgrabili orožniki v M. Središči i njima vzeli potače, ar jiva nekaj ovado, ka sta hodila po švercano blago prek meje.

Na znanje vsem, ki romajo na eucharistični kongres. Vsi, ki želete meti posebno stanovanje, javite to taki, ki ešče ne ste, v Črensovce na uredništvo Novin. Ravnotak javite, ki ščete meti tam posebno hrano. Za skupno stanovanje i določeno prsto hrano: župa z mesom za 4 Din. poskrbi urednik Novin. Za gospode dühovnike bo tüdi vse poskrbljeno. En den prle, kak potüjemo, to je 27. junija naj eden za vse vzeemo karte na pristojnoj železniškoj postaji, ar se legitimacije morajo žigosati i je romarje moro podpisati. Na kolodvori je to na den potüvanja ne mogoče. Zato prosimo prečastite gospode,

vüpao nazaj. Tak so že šli njegovij bratje i sestre i nazaj prišli zmantrani i lačni doma.

Vso pot do Lendave je morao iti peški poleg koleslina. Pravili so njemi, ka na kolaj nega placa. Gda so tirali, je morao bežati, ka ne bi ostao odzaja. V srce pa se njemi je selila nepoznana groza. Gda je tak bežao za ropotajočim koleslinom, se je zmislilo na dom. Sram ga je bilo, gda so prišli v Lendavo. Sam je bio, nikoga je ne poznao. Šlo njemi je na jok.

„Što plačeš? Šuti ali ajde kriči!“ ga je Treza šče bole mantrala. Mučao je, srce pa njemi je štelo že počiti od žalosti.

Tak ga je sprejemala nesmilena tüjina v svoje naročje.

Ob sedmih večer je mašin odpelao i Vaneki trgao srce od drage naše krajine. Kak či bi šteo šče zadnjokrat razveseliti oči z lepotov naše zemle, je gledao proti Lakoši v smer gde so Črensovci, gde je njegov dom. Med skuzami je, kak v senjah, vido mimo leteče jagnjede, mlada pola, ves v daljavi. Nato je zabobnelo i v lehek mrak odeta, se je zablüščala Müra i — preminola. Vlak je hropeo po Medjimurji.

Vanek se je stisno v kot. Skoz okno je vido drevje, štero je kak strašne, temne sence švigalo mimo v noč. Zaspao je od trüda i senjao od doma...

naj romarom idejo na roko i pošlejo že 27. junija po železniške karte na kolodvor, štere se morajo napredolplačati.

Polanska frigašica. Nekšo polansko mlajše je prineslo v edno mesto v Lendavi črešnje, ka so je prej gospod naročili i to 6 litrov. Pri gospodi doma so pa od toga nikaj ne znali, zato so se je branili prevzeti, ar gospoda ne bilo doma. To mlajše je pa bilo tak nesramno, ka je kuharico gonilo, naj ide k sosidovim penezu na posodo prosit, če nemajo penez, ar ka bodo gospod pravili, če ona ne pusti tu za njih „naročenih“ 6 l. črešenj. Od nevole se je začelo dol mlatiti, ka bo, ka bo . . . No, tak so črešnje vzeli za gospoda. Gospod pridejo i kda njim črešnje izročijo, na veliko čudo povejo, ka so oni nej nikaj naročili. Tak je ta polanska frigašica ociganila 24 Din. Veli to vunjal

Gančani. Mamo dve poti, šterivi v ves pelata. Tudi tablo s prepovedjov, da tovorni avtomobili ne smejo po tom kraji voziti. Pitamo, zakaj pa li vozijo? Ali tablo dol, ali pa avtoje staviti, oboje ne more obstati.

Prepovedana pot za „tovarne“ avtomobile. Takša pot je bila od Črenovec — Žizkov do Trnje. Visika tabla je glasno kričala, ka za tovrne avtomobile je ta pot ne dovoljena. Ar je pa vsaki avto „tovarni“, ar je za tovarne, ali fabrike, kovačje je ešče najpre ne vejo napraviti — zato je visika tabla en den samo nekam preminola, avtomobili pa tak vozijo po toj poti, kak so prle vozili, gda je še tabla strašila, ar so se strašila ne bojali.

Bojna v Črenovcih. Iz Sobote nam poročajo sledeče: „Pelao sam se se po opravili skoz Črenovec zdaj v nedelo i prišo sam do bojišča. Dva tabora dečkov sta se pluskala, z noži lupala i parala pri „Fani“ ali kre gostilne „pri dobroy kapljici“. Cela vulica je bila zasedena i je orožnik mogo priti, da red napravi. Bili so tam regrutje i neregrutje navadni razbijačje i tudi dečki, od šterih sam vsikdar drugo mislo, kak da bi se vmešavali v to smečelino. Krivim občine, zakaj dovoljuje plesne veselice v toj stiski „celo te, gda je v bližini prošenje“. Mislimo, da je s tem vse povedano i si k srci vzemete vsi te opomin. Pobožnost, prosveta, narodnost, zavednost, če je prava, se ogible takših nastopov, kak je te bio pri „Fani“.

Ustanovni občni zbor Prekmurskoga muzejskoga društva se vrši v nedelo 23. t. m. ob 10. vuri v lokali Meščanskoga doma (pri Fafliki) v Soboti.

Keliko se jih je prijavilo iz Slov. krajine na euh. kongres? Grad 70, Dolenci 11, Sobota 8, Martjanci 7, Tišina 14, Bogojina 35, Tur-

nišče 35, Lendava 40, Hotiza 9, Polana 11, Črenovci 40, Sv. Sebeščan 1, Sv. Jelena 2, Beltinci 50. Iz drugih far dozdej ne smo dobili poročil.

Nove sv. meše v Slov. Krajini bodo služili sledeče dni č. g. novomešniki: Julija 14. Camplin Ivan v Bogojini, Škraban Janoš v Soboti i Zelko Ivan v Črenovcih; julija 21. Kolenc Ivan v Turnišči i Nemeč Alojz pri Sv. Jeleni; julija 28. Škafar Ivan v Beltincih, Gregor Janoš v Soboti i Cigan Franc v Črenovcih. Primicija, to je goščenje po cerkvenih predpisaj bode trpela samo do večera, nikaj pa ponoči.

Zlata sv. meša. Preč. g. Perša Ivan plebanoš pri Sv. Sebeščani bodo svojo zlato mešo služili 21. julija. Predgali jim bodo mil. g. kanonik Szelec Ivan.

Lendava. Odpotivala je te dni na Madjarsko gd. Sever Marica, trafikantinja v družinskoj zadevi.

Ogenj. V Črenovcih pri Hozjan Martini vožari, je v sobi pohištvo za postelninov i oblekov zgorelo. Dovec je pekeo krüh za deco i na peči razmetane cote so se vužgale i povzročile ogenj. Siromaško famijlo pripočamo v smilenje. — Gorelo je tudi na Hotizi, pogorela je edna siromaška hiša, v šteroj so stanüvale tri stranke i štero je vužgala v pameti zblojena oseba.

Prošenje v Razkrižji je dnešnjo nedelo, 23. junija. V ponedlek 24. je senje.

Sobota. Nagla smrt je doletela Langerco, ki je šla zelenje kupüvat na trg. Med potjov domo jo je srčna kap zadela. Ne vemo pač ne dneva, ne vüre, zato bodimo vsikdar pripravleni.

Beteg g. kaplana Bejeka. Črenovski g. kaplan, Bejek Janoš, so se prehladili jun. 2. gda so po slovesnosti za prvoobhajance mogli iti vroči iz Našega Doma v Trnje na spoved. Prehladili so se v gut i dobili angino, štera jih je dozdej mučila. Beteg ne nevarne narave. Želemo njim skorajšnje popolno ozdravljenje.

Najdena vtopenka. Pri gornjebistričkom brodi je najdena 20 let stara, gosposki oblečena vtopenka, štera je mela rane na dve strani glave i je bila stučena. Dozdej se je ne moglo dognati, što je bila ta vtopenka.

Izpit orglarske šole v Celji. Letošnji izpit se bo vršo na orglarski šoli dne 5. julija, za šteroga je pripravljenih izmed 24 vučencov sledečih 6 absolventov: Babšek Alojz, Poljčane, Dominko Janoš, Dobrovnik, Klančnik Ladislav, Vojnik, Napotnik Jožef, Šmartno ob Paki, Pintarič Ivan, Pišce, Satler. Alojz, Šmartno ob Paki. Vodja g. K. Bervar, ki je že v starosti sedmerih križov, šc zdrav in krepek pa izborni

Vöre so se vlekle kak celi tedni. Mislo je že, ka je čas iti, pa je minola komaj edna vöra. Premagovao se je ka nebi zaspao, pa spanec je bio močnejši. Že je bio pali z mislimi doma i pozabo na vse težave. Senjao je, ka sedi med domačimi pri peči, naednok pa pride nekša ženska i ga vdari po glavi. Šteo je zakričati, pa je ne mogeo. Pogledao je po domačih, pa ves prestrašeni je vido, ka se njemi vsi, bratje, sestre i oča smejejo. Z očmi je proso pomoč mater, pa šče celo ona se je smejala. Začüo je drugi vdarec pod rebra i se prebüdo. Prestrašeni je gledao nepoznane lüdi, šteri so hodili mimo njega. Spoznao je, ka je sam med temi tihinci i ka je prle samo senjao od doma. Začüto je tretji vdarec i Treza njemi je čemereno kričalo: „Što, tako ti izpunjavaš moju zapoved? Ha, ti, nevaljanče, ja ču ti pokazati. Ajde, ustaj, idemo!“

Ves trdi od mraza i straha se je Vanek komaj porino s paki v vagon k Trezi. Obdala ga je prijetna toplota. Najraj bi zaspao, pa ne je vüpa. Mislo je, ka de pa bit, či zaspai.

Vlak je z velkov brzinov ropotao proti Zagrebi. V Varaždini so srečali drugi vlak, ki je pelao proti Lendavi — domou . . . Vanek bi najraj skočo na te vlak, ka bi se rešo grozne tujine. Pa samo hip i tudi te vlak se je zakado v noč.

vrši svojo službo v opatijskoj cerkvi kak stolni organist ino v svojoj šoli z veseljom podučüje vučenike v pravoy cerkvenoy glasbi. Še obilo uspeha!

Črenovci. Prosvetno društvo se pripravla na igro „Mehiški mučeneč“. Igra je najnovejša i je iz dobe preganjanja katoličanov v Mehiki, štera se je godila v leti 1928 i nam kaže, ka vse so trpeli katoličanci pod rokov močnoga brezverskoga Callesa, za obrambo svoje katoličanske vere. Z igrov namenijo nastopiti na telovo dne 20. junija, po večernici v Našem domi. Igro vsem, od blüzi i od daleč priporočamo.

Banovinska kmetijska šola Sv. Jurij pri Celju

začne novo šolsko leto 1935/36, ki traja 11½ meseca, 15. septembra. Prošnje za sprejem, naslovljene na upravo šolo, naj se vpošüejo do 1. avgusta. Prošnji, ki naj bo kolekovana z Din 5, se priloži: domovnico, krstni list, npravstveno in zadnje šolsko spričevalo in obvezo starišev (kolek Din 2), da bodo krili stroške šolanja, v kolikor odpadejo na nje. Vsi, ki žele banovinsko podporo, naj prilože ali „Uverenje“ davčne uprave o višini davkov in posestva, ali pa v prošnji navedejo sami velikost posestva in višino davkov ter to predsednik občine potrdi, oziroma prošnjo priporoči. Oni, ki žele tudi podporo sreskega kmetijskega odbora, naj se osebno ali pisмено obrnejo s prošnjo nanj.

Oskrbovalnina znaša mesečno Din 300 ter bo prispevala kraljevska banska uprava po gospodarskem stanju starišev za vsakega gojenca povprečno polovico. Sprejemalo se bo v prvi vrsti kmetске sinove, za katere se predvideva, da bodo ostali na kmetijah kot bodoči gospodarji, zato more kraljevska banska uprava in sreski kmetijski odbor zahtevati od onih, ki vstopijo potem v službe, povrnitev dobljenih podpor.

Prosilci morajo biti telesno in duševno zdravi, dovolj razviti in nad 16 let stari ter imeti veselje do kmetiskega študija in dela. — Naprošajo se bivši absolventi, g. učitelji in g. duhovniki ter vse organizacije, da sodelujejo, da gredo od povsod najboljši kmečki fantje v šolo. Uprava.

Kratke novosti.

Politično bitje v Austriji. Krščanski socialci i Heimwehrovci so se spopadli med sebov. Trije so mrtvi, 50 pa ranjenih.

Vmor. Pri Domžalaj na Kranjskom je vmorjena i na količ v vodi obešena Penko Marija. Vmoro jo je, kak ga je izdao pajdaš, en Primorec Pirc, 25 let star Hribar Franc, ki je küpo njeno hišo pa njej je mogo davati krüšno. Več žensk je tudi zapletenih v morijo, štere so si dobije pokojne Penkove obleko in kinče.

Poslüh se da zbüditi. Dosta lüdi bi rado spevalo, pa nemajo poslüha, ali kak po domače pravimo, „nemajo vüh“ za to. Proti tomi betegi je znajšeo vrastvo profesor popevke na real. gimnaziji v Ljubljani, g. Rančigaj. Njegovo vrastvo je velika potrplivost i lübezen združena z primernov šolov i to vrastvo hasni popolnoma sigurno, kak je pri svojih vu-

čenicaj pokazao, ki ne so meli poslüha.

V zrak je zletela fabrika za strelivo. V Nemčiji, v Reinsdorfi poleg Wittenberga je v zrak zletela velika fabrika za municijo, v šteroj je delalo 13 jezero delavcov. Zračni pritisk je bio tak močen, da so 25 kilometrov daleč spokali glaži na oknaj. Mrtvih je ne dosta, ar so delavci bili ravno pri jüžni, ne pa na deli.

Prakšena gromska strela. V okolici Desiniča na Hrvatskom je vdarilo. Vdarilo je v štalo, grom je bujo dve kravi, človeki, ki je krave držo, se pa nikaj ne zgodilo. Na drugi kraj te štale je tudi vdarilo i bujlo kravo pa kobilo, lüdem pa nikaj ne se zgodilo, zvün ka so omedleli. Cestar Zabuk Mihal stopi med tem v štalo i tresne v njega. Pa ka se zgodi? Kaput njemi grm raztrga, razpara cipelo na desnoj nogi i züje cipelo z leve noge, njemi pa nikaj ne je zvün omedlevice.

Povrnjen državnik. Minister prosvete v Holandiji, Marchant, je iz luteranske vere prestopo v katoličansko. Na stotine pohvalnih pisem je dobo za svojo odločnost.

Glava sv. Dominika je prenešena v Rim na Zastopenje. Prenešena je iz Bolonje, kde je svetnik vmro. Glavo so nesli štirje pušpeče dominikanskoga reda v lepoy omarici. Slovesnosti so se vdeležili vsi diplomatje pri sv. Stolici, več kardinalov i vnogo naroda. Sv. Dominik je živo pred več kak 700 leti.

Pravična sodba. Celjsko sodišče je Brezovnik Martina, bogatoga kmečkoga dečka obsodilo na smrtno vozo, ar je obeso Repič Jeleno, siromaško slüžečko dekle. Z deklav, ki je bila na pol ciganskoga pokolenja, je živo nečisto, a gda je dekla noseča gratala, jo je zvao v šumo nazlük zato, ka njej prej tam da peneze za bolnišnico, gde bi rodila, a šlo se njemi je ne zato, nego da zakrije svojo sramoto i dekle s sveta spravi. Ka vala svedočanstvo občine ka je bio dober dečko, če je pa bio razvüdzanec.

Najvekša vodina (reka) je Mississippi v Ameriki. Duga je 6970 kilometrov.

Katoličanske spravišče se bo vršilo v Pragi od junija 27. do 30. Vse šole se zaprejo pred spraviščom i tudi sküpsčina. Sv. Očo bo zastopao Verdier, kardinal i nadškof iz Pariza.

Med Rusijov i Romunijov se sklenjavle pogodba, po šteroj bi se Rusi obvezali, da Romunijo proti vsem sovražnikom obranijo.

Vtopo se je s konjom vred v Savi vrli dečko Berce Janko iz Radovljice. Konj se je spačo i v Savo vüjšo.

Fakin hüdoben. V Ložnici okoli Maribora se je neki mladi vandraš skrio na pod sirote Čeperline. Gda ga je varala, se je delao za nemoga i šo za njov dol spoda. Med potjov jo je napadno, zmlato, njej zvezao roke an-

smeh je odmevao med stenami zamuklo i žalostno.

Kak angeo lepa sestra je pobožala Vaneka po glavi i pravila: „Ti mali jadnice!“ Dobro njemi je to djalo. To je bila prva roka, ki ga je v tujini lübeče pobožala. Zmislo se je na mater i začno jokati, ka so šče drugi bolniki ne znali kama bi se djali od pomilovanja. Vanek pa je med skuzami zaspao i znova so ga senje ponesle domo.

Vanek se je kmalu vdomačo. Ne njemi je bio več neprijeten düh po zdravilih. Nanč mrtvecov se je ne več bojao. Edno noč njemi je vmro sosid. Vsi so spali. Vanek se je prebüdo i ga pogledno. Gda je vido mrtvecove naopak obrnjene bele oči, se je približao i njemi je zatrisno, zmolo za düšo pokojnoga pa se vlegeo nazaj i spao do zajtra.

Tudi horvatski je že malo znao. Ves navdüšeni je včasi pripovidavao od doma.

Vsi so ga meli radi, doktorje, sestre, hlapci i bolniki. Spoznao se je najbolje s tremi. Prvi je bio nekši gospod, Srb, ki je imeo jetiko. Od njega je dobo Vanek dosta sladkarij, časopise i kejpje. Druga je bila edna sestra, doma iz Böltinec. Tüdi ona si je mogoče želela domo, ta, gde je tak lepo. Včasi so joj prišle skuze v oči, gda sta si pripovidavala, kak je kaj doma. Sestra je bila v kühnji i njemi je davala za jesti vse ka je šteo. (Dale)

Prebüdo ga je glas Treze, ki se je režala nad njim: „Halo zaspanče! Idemo!“

Bili so v Čakovci, Vanek je stano i z dvema žmetnima pakoma v rokaj šo za Trezov, v Čakovci so potniki morali dugo čakati na vlak, ki pela proti Zagrebi. Čakalnica je bila puna, pa sta Vanek i Treza odložila pake vöni, Treza njemi je zapovedala, naj ostane pri pakaj i pazi, sama pa je odišla v toplo restavracijo. Skoz glažovene dveri je Vanek vido, kak se je pred njov zakadila na stoli pečenka. On pa je pri medloj svetlobi sedo na küpi pakov ves dregetajoči od mraza. Jaj, kak si je želo domo, k materi, v toplo hižo! Tam zdaj sedijo pri peči bratje i sestre, pa si gučijo od njega, izgnanca, pa nevejo, ka on lačen zmrvavle v mrzloj aprilskoj noči pri pakaj. „Mati!“ —

Glava njemi je klonila na prsi i že je sedo med svojimi, pod njim pa se je kadila pečenka . . .

„Jezuš, jaz spim!“ se je zdramo i v strahi pogledno okoli. Spoznao je pa svojo samoto, küfri so ga tiščali. Ne se je mogeo premagati, zajokao je od domotožja.

Spomeno se je, ka je lačen. Vtrgno si je malo krüha pa ga začno žülit. Ne je mogeo nanč grizlaja spraviti v grlo. Vse je plüno vö i djao krüh nazaj v žep.

zaj, jo ognišo i oropao. A več kak en dinar ne najše pri siroti. Grozno, kama je zajšo človek!

Naš les se izvaža v Abesinijo. Dozdaj ga je že izvoženega tri jezera vagonov. Cena drv bo tak poskočila i je že veliko spitanje po lesi.

Moderne kokoši. V Ameriki so začeli več štokov visike kurnjke graditi, v šterih majo kokoši lepa svetla stanivanja z vodovodom i kúrjavov. Prej to več nosi lastnikom raznih palač, kak če bi meli arendaše. — Ali je pa boža mera tudi takša? Ali je pa kokoš več od človeka, ki ma v sebi božo dušo?

Vmor zmešanoga. V pameti se je zmešao Murn v Prezidi na Kranjskom i v toj blojenosti vmoro svojiva dva vnuka, hčer teško rano, sebe pa obeso.

Od naših v tujini.

S. Bethlehem. Zdala sta se Kavaš Števan i Domjan Jelena v sv. Jožefa cerkvi. — Bog blagoslovi zakon. — Jun. 2. je pristopila deca k prvomi sv. prečiščavanji. Po cerkvenoj slovesnosti je deca šla na izlet v božo naravo, šteroga izleta so se vdeležili tudi starejši. Naj Jezusa ta deca nikdar ne zgubijo. — V trgovini „Charis“ za žensko modo je bilo nastavljenih 27 žensk. Med njimi, čeravno samo edno leto nastavljena je Novak Janoša, trgovca, žena, li prvo nagrado dobila, ar je največ miederov napravila. Mieder si devajo ženske okoli ledevja, ka se bole tenke vidijo. — Vmrla je Kovač Lujza žena, rojena Barber Terezija. Naj v miri počiva. — Zdala sta se Majcan Karol i Gerogorec Micika. Bog blagoslovi zakon. (Am. Slov. Glas.)

Pisma naših iz tujine.

Velečastiti gospod! V imeni Jezusa i Marije Vas pozdravljam, častiti gospod vrednik i izdajateo naših listov. Želem Vam še vnogo let življenja i zdravja, da bodete vodili vašo ladjo trpljenja, (naše liste) naprej krepko, pogumno i vztrajno i je pripelate v nebeski pristan. Tam najdete plačilo za zemelski trūd. Tam bomo vsi z vami, če bomo stalni naročniki i verni čitilje vaših listov. Posebno med izseljenci Slov. krajine, štere nas je usoda vrgla od domačih, naj ne bo nednoga, ki ne bi bio naročeni na naše katoličanske liste. Ar je tu prepuščeni samim sebi, nevarno za nas, da nas lahko požrejo valovje življenja. Oh, keliko je tu v Franciji naših delavcov, ki majo priliko po nedelaj iti k sv. meši, ali neščejo. Namesto v cerkev, idejo na zabavišče i tam preplešejo den i noč. Zapravijo peneze, štere zaslužijo celi tjeđen s krvavimi žili. Ali ne so vsi takši! Vnogo je naših slovenskih delavcov, ki so trezni, marlivi i šparavni i majo poštenje pred gospodarom, ar francuški gospodar ne lübi pjanca. — Srčne pozdrave pošilam celoj Slov. krajini, črensovskoj fari i častitoj duhovščini. Pozdravljam rojstvo ves Žizke i drage mi domače.

HORVAT MATJAŠ v Franciji.

Prečastiti gospod vrednik i naš duhovni oča! Pozdravljam jih v Jezusi i Mariji, pa njim želem trdno zdravje za vnogoletno vrejvanje našega le-poga slovenskoga tiska. Novine redno dobivam, prosim pa še tudi Marijin list z Ogračekom, ka bom mogla tiste tri vörice, štere mam proste po nedelaj, pri Mariji prebiti. Daj Vam Vsegamogočni Bog še duga leta voditi nas po Novinaj, štere so vörne Slovenskoj Krajini. Srčno pozdravljam stariše, brate, sestre, svojega edinoga sineka, sosome, prijateljice, märkovskoga g. plebanoša i vse, ki so v službi za narod. Zbogom lübi slovenski kraj, Bog te živi vekomaj.

VIND MARIJA roj ČASAR, Čepinci, iz Sept. Meules, Francija.

Pozdrav pošilajo: Zver Magdica, Leguette, Francija iz Hotize. Naše liste redno dobiva. Bila je betežna, pa je že operacijo srečno pres-tala. — Fujs Marija, La Bessede iz Otovec, starišom, bratom, sestram i celoj Slovenskoj Krajini. — Tivadar

Barbara, Herzule, od Lipe, svojim domačim, liplanskomi strici i vsem poznancom. — Bačič Marija, Vaulx, iz Moravec, starišom, moževi i dvojoi nedužnoj deci, šterivi ne poznata svoje matere. Od moža čaka pismo.

Za „Novine“ i „Marijin list“ so odstopili delež agr. zadruge, odnosno zadržno samopomoč sledeči:

	Hs.	Broj delež	Din.
Majdinjak Marija, Gančani	49	1336	4—
Gjorek Štefan, Hotiza	74	2314	14—
Horvat Janoš, Bogojina	147	2134	24—
Rous Štefan, Ivanci	64	1152	64-98
Vogrinc Franc, Ivanci	47	1173	64-98
Küzma Janoš, Vučja Gomila	141	3755	14—
Bernjak Peter, Ižakovci	37	1939	63-06
Senica Martin, Ižakovci	83	1963	61-62
Žizek Mihal, Ižakovci	84	889	114-89
Horvat Ivan, Hotiza		2309	44—
Meričnjak Štefan, Bukovica		2029	109-75
Geld Martin, Lipovci	73	1904	24—
Jerič Ivan, Melinci		832	64—
Gomboc Kata, Gančani	87	1337	14—
Nemec Ana, Bakovci	137	985	34—
Nemec Magda, Strehovci	65	2465	106-01
Žerdin Jožef, Hotiza	75	4002	24—
Jerič Matjaš, Melinci		831	200—
Düh Mihal, Melinci		852	61—
Krčmar Franc, Tropovci		941	115-50

Širitelje! Prosim Vas, da spišite te peneze na račun svojih naročnikov, pa nam javite, 1. ka majo tej naročeno, 2. keliko so dužni na staro! Tak mo znali zračunati i vam naznati, kak dolgo dobijo ešče naše liste, ki so vekšo vsoto odstopili. — Uprava.

Pekár Gyula, bivši minister, državni tajnik.

Grozodejstva boljševikov na Vogrskom.

Po kratkom zaslišavanji so me nazaj pelali, tisti Rus, ki mi je roko položo na ramo, je pali pred mene stopo i si zgučao: „pa li ne?“ Z glavov je skimplavao, jaz se pa sedem na en stolec, ar se mi je prepovedalo, da ne smem ležati. Minejo pol vüre, vüre . . . počasno, trdno se zori v vojašnici i mrtveča svetlost spadne na blede obraze. „Što so tej? En Lenin, kre njega rob; pri vsakom njegov krvnik; ali kak spremenjeni so ti obrazi! Komaj spoznam Samassa ministra; tisti tam bi pa Okolicsányi Zoltán bio? Eni tam je pa ne Ulain Feri? Nato se popašči notri eden židovski ruski krvnik i po svojem spačenom jeziki büdi 15. številko. Štirinajset let star mali židovski šmrkeo stane gori i v ednom megnenji si obleče sero obleko; dva velikanskiva revolvera si püsti v žep i fükne skoz dver. To je te znameniti Pacsi, Cseryjove družbe „domača vipera“, najnevarnejši špijon, ki za dverami, zagrinjali ali izpod avtomobilskih sedežov prisluškuje skrivnosti buržujov i na stotine žrtev je že spravlo pod nož. V važnoj zadevi ga zo-vejo zdaj tudi; skoz dvernih reškov vidim, da ga skrivajo v edno lado za pakivanje i že kotajo to lado vö Znova nastane tihota Obrnem se. Odked to kašlanje? Nekak se goropravi. Obraz ma čaren, kak Zamorec, nos vküpvdarjeni, vüsta krvava, me gleda, a nikaj ne pravi, ar tu v prtličji se ne sme gučati, samo kluma, moj lübleni Jezus, ve je pa to vküpvdarjeni Kovacsics Dezsö, naš prijateo, ministerski svetnik, koga so vöprivezali i štiri vüre mučili. Ruski židovski krvniki so ga z remenom mlatili po golom črevi, želodci, tak, ka je v dvema dnevoma zgübo pet kil. Poleg njega smrče njegov krvnik na sosednoj posteli. Živinsko kruti obraz se zdaj zbüdi, zeva i ruski spregovori. Prihaja eden drugi ruski židov i njemi odgovori: „podjontje“ (hodimo) i prečte Okolicsányijovo, Samassovo i moje ime. Odehnemo si, odhajamo; pelajo nas v paradizom, v büffé (jedilnico). Hodimo po nemih hodnikaj parlamenta i jaz poslušam na dva z smehom i batrivo si govorečiva Rusa. „Ti i tisti mladi buržuj (Szörtsey Jožef) nešče odkriti?“ „Nešče, čeravno smo že“ — pravi s kikanjem — „odsekane prste, nose, jezike, odsekana vüha i druge odsekane kotrige skladali okoli njega, kak kakši garnirung okoli mesa . . . Na to je krv metao vö i smo ga mogli dolvzeti i zdravnikaj pozvati. Zdjaj ga zdravimo. Če ozdravi, ga dale mučimo“. (Dale.)

Temelna pravila črensovskoga zmešnoga meštarskoga (obrtniškoga) društva,

štero se je namesto negda obstoječega tkalečkoga, mlinarskoga, kovačkoga, kolarskoga, pintarskoga, stolarskoga, mesarskoga i šporarskoga „ceha“ osnovalo.

Pravice i dužnosti društvenikov.

5. §.

5. Temelnim pravilam i v smisli teh pravil danim odredbam zadosta včiniti i poprek poštenje društva poleg mogočnosti pospešuvati.

6. Poleg doljnega računa vstavovlene društvene prispevke redno plačuvati.

Društveni prispevki.

6. §.

Zvün tiste v 3. §. že imenüvane gorvzetnine, štere se za ednok i za vsikdar plačajo, je vsaki član dužen na frtao leta 10 kr. v društveno blagajno plačati.

Če tej društveni prispevki na pokrivanje društvenih stroškov ne bi segali, se pomenkanje z nametavanjom, šteroga glavno spravišče odredi, pokrije.

To se na posamezne člane ednako navrže.

Sestava društva.

7. §.

Na poravnanje društvenih zadev so pozvani:

1. Čestniki: predsednik, podpredsednik, zapisnikar, blagajnik i zastopnik.

2. Odbor.

3. Glavno spravišče.

Predsednik.

8. §.

Predsednik i podpredsednik društva se v rednom glavnom spravišči zmed društvenikov po skrivnom glasovanji na 3 leta zebereta tak, da se najprve na predsednika, zatem na podpredsednika zoseb dajo votumi.

Če bi se z vremenom zmed teh čestnikov štero mesto spraznilo, zvünredno spravišče novoga predsednika ali podpredsednika na 3 leta od ostaloga vremena zebera.

Predsednik.

a) Zastopa društvo proti oblastam i tretjim peršonom, za toga volo vsako pismo, štero se prava ali dužnosti društva dotiče, zvün tajnika tudi predsednik podpisati mora.

b) Vküp pozove odborne seje i glavno spravišče i v teh predseduje, dava pravico govorenja po vrsti i pove odločenje na podlagi večine glasov.

Pri priliki ednakosti glasov odločuje predsednikov votum.

c) Končno dognanje sklepov glavnoga spravišča ali odbora, kak tudi obravnava tekočih poslov vodi, ali pa etih obravnava zvršavanje zapisnikari naroči.

d) Pri posljaj, šteri ne trpijo odloge, menše svote (ne prek 20 koron) izplačuvati slobodno dopüsti, ali od toga v bližnoj seji odbori zročen račun dati mora.

Če bi predsednik prepreden bio, se vživanje njegovih pravic i spunjavanji dužnostih podpredsednika dostaja

Zapisnikar.

9. §.

Zapisnikara, (šteromi ne potrebno društvenim članom biti), odbor zbira s skrivnim glasovanjem i odobrenjom glavnoga spravišča z povprečnom večinov votumov. Odbor zapisnikari plačo odredi poleg proračuna od glavnoga spravišča vstanovlenoga.

Zapisnikar:

a) Zborovanje glavnoga spravišča i odborove seje priredi, posle predloži i določenja v zapisnik spiše. Iz zapisnika tistim, šterih se določki dostajajo, izpiske podeluje.

b) Imenik društvenikov vodi, v šteroga gorvzete člane poleg reda njih gorvzetja spiše, odstoplenike pa zbrüše.

c) Društvena določenja i tekoče posle po predsednikovom naročenji končno dožene, ali obravna ino spisavanja za društvo spolnjuje.

d) Na želo društvenikov pri od njih najetih inašov i detičov pogajanjij posredno pomaga, ino od vseh pri društvenikih v deli stoječih pomočnikov knjigo vodi.

V slučaji zapreke odbor skrbi za namestnika.

Blagajnik.

10. §.

Blagajničara odbor po skrivnom glasovanji i občoij večini glasov na tri leta zebera.

Blagajničar notrijemlé, v rokaj ma i vödava društvene peneze.

Za točnost obravnavanja z društvenimi penezi je dužen z svojim premoženjom dobrostati.

Pregledniki računov.

11. §.

V rednom, letnom glavnom spravišči se po skrivnom glasovanji i občoij večini glasov, trije pregledniki računov zeberajo, šterih dužnost je pregledati računovodstvo i s tem vküper tudi na celo delovodstvo, nakeliko se izdavanje penez tiče, paziti i za odstranjenje najdenih falng skrbeti. Na ete namen računsko poverjeništvu blagajno gdašte slobodno pregledava. — Če bi se vu djanji s penezi ali vu delovodenji od strani šterogašče društvenika kakša nemarnost ali nerednost v pamet vzela, iz štere bi na društvo gledoč kvar mogoča nastati, je računskoga poverjeništvu dužnost zavolo obravnave toga vküpozvanje odbora, i če bi odbor v krivdi bio — vküpozvanje — glavnoga spravišča zahtevati; i če bi predsednik eto zahtevanje odvlačüvao, računsko poverjeništvu odbor ali občni zbor v svojem imeni slobodno vküpozove. (Dale.)

Pošta.

Bačič Marija, Vaulx Seine, Francija. Din 75 smo sprejeli. Tak je ešče 25 Din duga na letos. Drugi penez ne smo sprejeli, kak tudi ne naročitev naših listov za moža. Pošli nam naslov od moža, pa njemi te pol leta vse pošlemo. — Rodi Ivan, Avriigny, Francija. Redno posilamo vse. Mogoče je to bila pomota, ka smo Avriigny meli pisano mesto Avriigny. Zdjaj smo popravili. — Gomboši K. Salamenci. Pošli esi Antonova pisma, ka je preglednemo. — Gomboc Štefan, Nojers, Francija. Hvala vsem za pozdrave, naročene Novine smo vam poslali. Vsi pozdravljeni. — Levačić Jurij, Sv. Vrban. 10 Din, ki ste jih plačali po položnici, smo najšli. Bili ste spisani pri Martinoškom vrhi, a mi smo Vas iskali pri Sv. Vrbani. — Titan Franc, Krog. Naj bo v tork do 9 vüre vseli pri sestraj v Soboti, odtam mi že sem spravimo. V Radeče poslali Novine brezplačno. — Kozar Jurij, Martinje, 28. V žalostnoj zadevi smo se obrnoli na višjo oblast, da Vam pomaga. Sv. mešo smo brezplačno opravili. Zavüpaite v sladko Srce Jezušovo. — Krampač Janoš i žena Kata, Hacienda, Francija. Novine so za celo leto plačane, na Dom sv. Frančiška ostalo 13 Din. Bog vama plati. — V. Razlagova, Ljutomer. Samo od nas je tisto. Z onima gospodoma še ne bilo prilike gučati. — Lepoša Stefan, Tešanovci. Hvala na pozdravi. Naslov žene spremenili i zaproseno številko Novin poslali. — Kristofič Peter, Sv. Martin. Na letos je vse plačano. Bog plačaj za naročnino i stanovitnost, ka ste leta dolgo bili naš naročnik i reden plačnik. Zdjaj, gda zavolo starosti že ne morete čteti, si vzemite v tolažbo to, da bomo se z Vas pri svetih mešah zmerom spominaji, čeravno ne te mogli več biti naš naročnik, da se navčite čteti iz Večne Dobrote v nebi, štero blaženo štenje nikdar ne mine.

gasilska brizgalna
se taki oda.
Alszeghy Ludovik, kjučavničar D. Lendava

Odam vlogo
Prekmurske banke v Soboti
10.000 Din. proti gotovini.
Naslov se vže pri
Upravi Novin v Črensovcih

Lepo posestvo z inventarom, z okroglo 12 oravlov obsejanov zemljev poljev velke ceste, 10 minut od cerkve, zidano stanovanje, vse na ravnici, se zavolo preselivite včasih oda. Cena niska, ne zamüdite prilike. Pita se pri ZAMUDA MARTINI, Žihlova št. 10., Sv. Jurij ob Ščavnici. 2-1

HIŠA
obstoječa iz 3 sob, kühinje i preteklina, z vrtom se oda za Din 35.000.—
Poizve se v
Prekmurskoj tiskarni
v Murskoj Soboti.